

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1042/2025
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету малолетног АА и др., због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Ане Марковић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Смедереву Ким 37/23 од 25.11.2024. године и Квм 5/25 од 11.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Ане Марковић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Смедереву Ким 37/23 од 25.11.2024. године и Квм 5/25 од 11.04.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Смедереву Ким 37/23 од 25.11.2024. године, делимично су усвојени захтеви за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету Ким 37/23 бранилаца по службеној дужности малолетних - ББ, адвоката Петра Луковића, у износу од 229.647,00 динара, АА, адвоката Ане Марковић, у износу од 128.250,00 динара, ВВ, адвоката Радислава Маравића, у износу од 83.250,00 динара, ГГ, адвоката Мирјане Мачак, у износу од 177.309,00 динара, ДД, адвоката Николе Мађинца у износу од 136.260,00 динара, ЂЂ, адвоката Софије Мађинца у износу од 136.260,00 динара, ЕЕ, адвоката Екатерине Маринковић у износу од 170.461,00 динара, који ће бити исплаћени из буџетских средстава суда, па је наложено рачуноводству Вишег суда у Смедереву да изврши исплату у року од 60 дана по правноснажности решења, на текуће рачуне именованих бранилаца, док су у преосталом делу поднети захтеви одбијени као неосновани.

Решењем Вишег суда у Смедереву Квм 5/25 од 11.04.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца по службеној дужности малолетних ББ, адвоката Петра Луковића, АА, адвоката Ане Марковић, ВВ, адвоката Радислава Маравића, ГГ, адвоката Мирјане Мачак и ЕЕ, адвоката Екатерине Маринковић изјављене против решења Вишег суда у Смедереву Ким 37/23 од 25.11.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац малолетног АА, адвокат Ана Марковић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан јер је повређен закон и донесе одлуку у смислу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, којом се побијана решења преиначавају уз обавезу да се малолетном надокнаде трошкови састава жалбе на првостепено решење и захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Ане Марковић, је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, док је у ставу 2. истог члана предвиђено да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а у ставу 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

У складу са цитираним законским одредбама, права браниоца ограничена су правима која у поступку има окривљени, па бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног. Сходно томе, бранилац је овлашћен да захтев за заштиту законитости поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП, на штету окривљеног.

Из списка произилази да је побијаним правноснажним решењима, између осталог, одлучено о захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка, адвоката Ане Марковић, поднетом суду 03.10.2024. године, за радње одбране малолетног АА, предузете по службеној дужности, на тај начин што су јој признати трошкови у укупном износу од 128.250,00 динара, док је у преосталом делу од досуђеног износа до траженог износа од 320.325,00 динара, исти захтев одбијен као неоснован.

Из садржине поднетог захтева за заштиту законитости произлази да је бранилац малолетног АА, адвокат Ана Марковић захтев за заштиту законитости поднела због повреде

закона из члана 441. став 4. ЗКП, која је учињена на тај начин што јој као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је захтевом определила.

Како је у конкретном случају адвокат Ана Марковић, захтев за заштиту законитости поднела у погледу сопствених трошкова које је имала као адвокат, тј. како је предметни захтев поднела искључиво у своје име и за свој рачун, а не у име и за рачун малолетног АА, коме је у поступку који се водио против њега била постављена за браниоца по службеној дужности, то се по налажењу овога суда, иста не може сматрати лицем овлашћеним за подношење предметног захтева у смислу члана 483. ЗКП, због чега је Врховни суд поднети захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 482., 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић